

Bærekraftig synliggjøring av barnas indre tanker

Bildet: Luna-avdeling

Inspirert av:

Kurs: Knutepunkt 'Norsk Reggio Emilia nettverk' -Barnehagens fysiske leke-og læringsmiljø, undring og hva så?

Boken 'Found an Ground' av Caroline Ross.

Mange i gruppa har vist stor interesse for å tegne og male. Dessuten har tegning samt maling hittil vært mest styrt av personale. Ark, fargeblyanter og malesaker var plassert et sted som er utlignelig for barna og hentet frem ved forskjellige anledninger. Vi har som formål og la barna undre seg gjennom lek.

Hvordan skal vi la barna i vår barnehage få full tilgang til sine rettigheter hvor det å uttrykke seg selv fritt er en mulighet?

På personalmøte ble vi enig om å lage et eget "Atelier rom". Store ark og lett tilgjengelig materialer på barnas høyde, hvordan blir det å utforske tegning nå? Vil barnets samspill med materialer og bevegelser forandre seg? Gruppedynamikken settes også på prøve. Vil dette skape mer samspill og relasjoner mellom barna?

Barna er med på en reise der rommet er i forandring etter deres premisser og lek. Voksne som har vært til stede under disse lekene har vært mest i bakgrunn og observert, samt også veiledet barna da det trenges. Materialene som befinner seg i rommet kunne de frakte på kryss og tvert. Dette har vært spennende å følge med på. Ull, pappull samt treklosser ble fraktet av barna selv til "malestasjonen" under leken. Dette gjør at barna kan oppdage og lære under lek. Maling og pensler oppfører seg annerledes i møte med disse forskjellige materialene. Treverk, stoff og papp absorberer det flytende på sine måter. Barnas motoriske bevegelser utfordres også i møte med disse elementene.

Fargestiftene står nå alltid tilgjengelig for barna. Dette har vært mye brukt. Noen begynner å tegne med en gang de kommer inni rommet, andre utforsker de på andre måter. De sitter på, står på, samles oppi armene, kastes, rulles og deles ut til sidekameratene. Noen av barna tok med seg fargestiftene oppå det store stoffet som tidligere ble malt på og tegnet videre på det. Dette skaper nye forbindelser og oppdagelser. Er det like lett å tegne på et bomullsstoff som å male med flytende maling? Kommer fargen like tydelig fram? Barna undret seg mange ganger over det de har vært med på å skape sammen. OJJ, sa flere mange ganger da de møtte det store stoffet de malte på over lenger tid. De fikk sett at for hver gang de maler forsvinner det hvite og blir fylt av farger. Dette gjør også at barna får utforske materialene over lenger tid, samt oppdaget ting på nytt og gjøre seg nye erfaringer.

Disse slags aktiviteter gjør noe med dynamikken og stemningen i rommet, plutselig i det ene øyeblikket kan tiden stå litt stille, barna studere godt sine egne bevegelser og spor på arket/lerretet som følger etter bevegelsen. Fort og sakte, hardt og mykt, de prøver mange teknikker. Kommer det mere spor på arket hvis hånden beveger seg kjempe fort? Fargestiftene lager lyd hvis den kastes oppi været og detter ned på gulvet, noen knuser ... kan man fortsatt tegne med dem? De bruker hele kroppen. Male med føttene, armene, oppå hverandre. Da vi

brukte vannmaling ble stoffet ganske våt, og mange hoppet og plasket, klemte på pensler og helte ut malingen.

Mona Nicolaysen sier noe om at: *det å tegne er en demokratisk handling, en ytring, en synliggjøring av noe som finnes i brytningen mellom det som er på innsiden og det som er på utsiden.*

Hvordan kan vi gjøre maleaktivitet sammen med barna mer bærekraftig?

Nå som våren er her tenke vi å bruke farger fra jorden og naturen i vårt lokale nærområde. Vi kan hente pigmenter fra stein, blomster, leirer og jorda. Barna kan da oppdage naturen rundt oss på en ny måte. Blomstene som nå snart kan plukkes i hagen vår kan vi forvandle sammen til noe flytende, dermed får de leve videre gjennom barnas måte å utrykke seg på. Dette blir spennende